

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **A. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 11. 2007, č. j. 56 Az 379/2006 - 68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí kasační stížností proti výše uvedenému usnesení krajského soudu, kterým soud ve výroku I. zamítl její návrh ze dne 7. 10. 2007 na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku téhož soudu ze dne 29. 9. 2007, č. j. 56 Az 379/2006 - 41. Tento postup krajský soud odůvodnil neprokázáním předpokladů pro osvobození od soudních poplatků stěžovatelkou, tedy nesplněním jedné ze zákonných podmínek pro ustanovení právního zástupce.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Z předmětného soudního spisu k tomu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručováno na adresu, kterou u vedla v nyní podané kasační stížnosti, tedy „L. 25, P. 2“. Tam však stěžovatelka nebyla zastížena a zásilka proto byla dne 23. 11. 2007 uložena u poštovního přepravce (č. l. 72 soudního spisu). Protože si ji stěžovatelka ve lhůtě 3 dnů nevyzvedla, považuje se, v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 občanského soudního řádu, (§ 42 odst. 5 s. ř. s.) poslední den této lhůty za den doručení. To konkrétně znamená, že k doručení usnesení cestou uvedené fikce došlo dne 26. 11. 2007.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek; podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů bylo tedy pondělí 26. 11. 2007 a lhůta dvou týdnů proto skončila v pondělí 10. 12. 2007. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 29. 12. 2007 (viz obálka na č. l. 78), tak byla podána opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že na shora popsané opožděnosti kasační stížnosti nemůže nic změnit ani fakt, že si stěžovatelka vyzvedla napadené usnesení krajského soudu dne 12. 12. 2007 prostřednictvím zplnomocněné osoby (č.l. 70 a 71). Bez ohledu na další okolnosti je totiž zcela evidentní, že k tomuto převzetí došlo až po datu 10. 12. 2007, tedy po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.]. Stěžovatelku přitom nevyzýval k odstranění dalších chybějících podmínek řízení (právní zastoupení), neboť by takový postup byl zjevně bezúčelný.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu